

längtan

Under trista ändlösa dagar är spöregn en fest, en grundstötning ett nöje, ett getingbett klädsamt.

Ibland önskade jag mig bort, bort från småttigheter och tristess; kylan på morgonen, fukten i sängen, lampans svaga sken, den evinnerliga nordanvinden...

... till Stockholm, sätta mig i en tågekupé och åka mot det nya, glömma det gamla som ändå aldrig förändrades; båtar ösas, vatten hämtas, ved huggas...

... eller till Amerika, flyga över Atlanten och få gratis mat serverad i flygstolen. Se ut genom fönstret när vi närmar oss New York och sveper in mot landning. Gå ombord på en buss och åka genom öknarna till Louisiana och New Orleans, lyssna på musik på gatorna...,

... eller till grannön, där fanns ett café, liv och rörelse, öppet och ljusst, ängar, en sandstrand. Längst ut på öns östra sida låg havet, hade jag tur kunde jag se lotsen borda ett fartyg i sjögången.

... om det åtminstone hade funnits en forsande bäck, så jag kunde använda vattenhjulet jag gjort i slöjden...

Hustaket blev min räddning när livet var outhärdlig och besvärligt. Jag klättrade upp i en stor gammal ask och svingade mig upp på taket. Där kunde jag sitta och röka tjuvgods, bläddra i Clas Ohlssons katalog, läsa om ångmaskiner och elektriska motorer. Hade jag tur kunde jag titta på flickor i modetidningen jag snott av syrrorna. Ibland låg jag bara på rygg, såg mot himlen. Ingen kunde se mig.